

Natalia Melnic

cl. a X-a, r. Soroca, s. Bulbocii Vechi

Gestul tău prin care dedici o poezie poetului Grigore Vieru este admirabil, însă dacă într-adevăr vi-sezi la un viitor literar, după cum afirmi în poezie („Iar Gr. Vieru îmi era ca un bunel/ Visam să cresc mare și să fiu ca el”), trebuie să citești cât mai mult, să-ți exersezi scrisul. Numai prin muncă asiduă și perseverență vei izbuti să depășești stângăciile lexicale și exprimările clișeice. În mod cert, cu un pic de dorință, o să atingi statornicia poeticului trasat de o mână fermă. Aștept pasul următor, căci nu mă-ndoiesc de venirea lui.

Nina Caraman

anul III, Universitatea „Ion Creangă”, Chișinău

Cred că mizezi pe vocile afectului. Glisările vagi în perimetrul imaginar-reflexiv reprezintă pentru mine riscul major de pierdere a impactului brut creat de așa-numitele sfâșieri ale sufletului: „Sforăitul unei fiare ce mișună în pustiu/ zâmbetul cobrei gata de atac, clopotul ce se aude din depărtări, smuls din rădăcină timpul adus mie”. Între aglomerația de imagini și simplismul de idei rămâne starea ca un balsam pentru inimă. Explicativul imagistic diluează nițel traseul poetic. Ar fi mai limpede dacă ai pune accentul pe directetea adevărilor tale goale, pentru ca să nu se evite golul, ci să fie asumat: „Alerg spre început ca să-mi fac orânduiri diverse, hoinăresc în desigur, însenez o modă nouă de preparare a lucrurilor... dar mă opresc ca și cum m-aș umfla în pene de hulub/ sunt albă și palidă, sunt un clinchet mort în drum negru”. Aici izbutești deja să ieși din limbajul comun. Se simte relieful vertebrelor textelor. Dacă e să facem abstracție

Despărțirea de sine

de colajele suprarealiste și de micile scâpări structurale, ai o cursivitate lirică autentică și reprezentativă. O să fiu atentă la etapele următoare, la felul în care treptele se vor succeda mai departe. Multă inspirație!

Zinaida Bivol

anul I, AMTAP, Facultatea Regie de Estradă

Mă tot uit la catrenele așezate cu acuratețe în poezii și mă întreb în ce măsură ar fi benefică implicarea mai accentuată a imaginii artistice și a detaliului în context. Cred că fiecare vers ar putea fi dezvoltat în ceva mai complex. Pentru moment, îmi zic, e bine că se pornește de la idei simple, venite din adâncul ființei. E bine atât cât să nu fie „pescuite” de peste tot. Am și memorizat un catren deosebit: „Iubirea e o iconă,/ Binecuvântată rană./ Iubirea e un soare/ Ce chiar din noi răsare”. Îți sugerez să scrii propriile tale trăiri, să fi sinceră cu tine și să nu te gândești la critici în momentul de maximă inspirație. Scrie așa cum îți vine discursul.

Angela Băcu

cl. a XI-a, Liceul Teoretic „Pantelimon Halippa”, s. Cubolta, r. Sângerei

Mă bucură optimismul tău și încercarea de a dezvolta lumea prin poezie, astfel încât ai curajul să afirmi: „viața toată e un vals cronometrat...”. Sfatul meu însă e să te bazezi pe imagini concrete, să construiești metafora în proiecția experiențelor personale. Asta ar mări receptivitatea lectorului la spontaneitatea discursului poetic și ar contribui enorm la formarea ta ca scriitor. Apoi, ideile trebuie să se susțină reciproc atât succesiv, cât și integral. În mod firesc, sunt și zone șlefuite: „copacii de dureri”, „se trec printre toamne anii grăbiți”, dar și versuri demne de luat în seamă: „Ne-apasă umezii culorile de gheață/ Și fulgi asurzitori ne zic c-avem numai o viață”. Străduiește-te să nu abuzezi de termeni uzați sau învechiți. Clădește-ți universul tău poetic, care să nu interfereze cu lucrurile care s-au tot scris până acum. Spor mai departe!